

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Brigity Chrastilové, JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **Ch. X. S.**, zastoupen Mgr. Lilianou Balašovou Vochalovou, advokátkou, se sídlem nám. I. P. Pavlova 3, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 1. 2005, č. j. OAM - 98/VL - 07 - HA18 - 2005, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 9. 2007, č. j. 60 Az 64/2007 - 58,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Rozhodnutím ze dne 31. 1. 2005, č. j. OAM - 98/VL - 07 - HA18 - 2005, žalovaný zamítl žalobcovu (dále jen „stěžovatel“) žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Toto rozhodnutí napadl stěžovatel žalobou, kterou Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 15. 5. 2006, č. j. 60 Az 19/2005 - 18, zamítl a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení. Na základě stěžovatelem podané kasační stížnosti byl tento rozsudek zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2007, č. j. 6 Azs 209/2006 - 46. Zdejší soud v tomto rozhodnutí krajskému soudu vytkl, že stěžovatelu žalobu projednal, přestože v ní absentoval jakýkoli řádný žalobní bod, aniž by stěžovatele k doplnění řádného žalobního bodu ve lhůtě pro podání žaloby vyzval.

Usnesením ze dne 15. 8. 2007, č. j. 60 Az 64/2007 - 52 krajský soud stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě sedmi dnů doplnil žalobu o řádné žalobní body a navržené důkazy. Usnesením ze dne 12. 9. 2007, č. j. 60 Az 64/2007 - 58, pak krajský soud stěžovatelu žalobu odmítl a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení. V odůvodnění tohoto rozhodnutí uvedl, že podáním ze dne 4. 9. 2007, podaným téhož dne k poštovní přepravě, stěžovatel odstranil vady žaloby ve smyslu výše uvedeného usnesení a uvedl, že mu bylo doručeno dne 31. 8. 2007. Podle údajů na doručence o doručení usnesení ze dne 15. 8. 2007 byl pokus o doručení učiněn dne 22. 8. 2007, kdy stěžovatel nebyl zastižěn a byla mu ponechána výzva, aby si zásilku vyzvedl na poště, kde byla uložena. Stěžovatel si dle krajského soudu zásilku vyzvedl dne 31. 8. 2007. S odkazem na úpravu doručování obsaženou v § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, krajský soud dovodil, že písemnost byla doručena

třetím dnem od uložení na poště. Posledním dnem této lhůty byla sobota 25. 8. 2007, proto za den doručení je třeba brát pondělí 27. 8. 2007. Sedmidenní lhůta pro doplnění žaloby tak uplynula dnem 3. 9. 2007. Doplnění žaloby bylo podáno k poštovní přepravě dne 4. 9. 2007, tedy již po lhůtě stanovené § 71 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Uvedená lhůta je prekluzivní a její zmeškání nelze prominout, proto krajský soud žalobu podle § 46 odst. 1 písm. a) odmítl.

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel kasační stížnost, v níž výslovně uplatňuje kasační důvody podle § 103 odst. 1 písm. a), b), d) a e) s. ř. s. V jejím odůvodnění zejména uvedl, že si zásilku vyzvedl 31. 8. 2007 a podání ze dne 4. 9. 2007 bylo podáno jeden den po uplynutí zákonné prekluzivní lhůty. Tvrdí však, že v řízení došlo k podstatným vadám, protože nebyl obeslán jeho zástupce. Základním předpokladem nabytí právní moci rozhodnutí je jeho oznámení. Pokud není rozhodnutí doručeno zástupci s procesní plnou mocí, jde o doručení neúčinné, i kdyby bylo doručeno účastníku řízení. Stěžovatel má za to, že opomenutí doručit rozhodnutí správního orgánu advokátovi s procesní plnou mocí je vadné doručení, které zakládá důvod pro zrušení rozhodnutí žalovaného. S ohledem na výše uvedené stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že se k ní nebude blíže vyjadřovat, neboť směřuje do usnesení soudu o odmítnutí žaloby.

Kasační stížnost podal účastník řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.), byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Stěžovatel je zastoupen advokátem a z obsahu kasační stížnosti a povahy napadeného usnesení je zřejmé, že je uplatňován důvod kasační stížnosti dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., kasační stížnost je proto přípustná.

Nejvyšší správní soud se dále ve smyslu § 104a s. ř. s. zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem, jehož výklad provedl Nejvyšší správní soud již ve svém usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 – 39. O přijatelnou kasační stížnost se podle tohoto usnesení může jednat v následujících typových případech:

- 1) Kasační stížnost se dotýká *právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu.*
- 2) Kasační stížnost se týká *právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně.* Rozdílnost v judikatuře přitom může vyvstat na úrovni krajských soudů i v rámci Nejvyššího správního soudu.
- 3) Kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit *judikatorní odklon*, tj. Nejvyšší správní soud ve výjimečných a odůvodněných případech sezná, že je namístě změnit výklad určité právní otázky, řešené dosud správními soudy jednotně.
- 4) Další případ přijatelnosti kasační stížnosti bude dán tehdy, pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno *zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.*

O zásadní právní pochybení se v konkrétním případě může jednat především tehdy, pokud:

- a) Krajský soud ve svém rozhodnutí *nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu* a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu.
- b) Krajský soud *v jednotlivém případě hrubě pochybil* při výkladu hmotného či procesního práva.

Stěžovatel sám soudu žádné důvody přijatelnosti své kasační stížnosti nepředložil. Nejvyšší správní soud se následně zabýval otázkou, zda již byly judikaturou řešeny otázky stěžovatelem nadnesené. Především byl ale nucen konstatovat, že stěžovatel v kasační stížnosti uplatňuje vadu řízení před žalovaným, aniž by jakkoli napadal rozhodnutí krajského soudu. Námitka směřující proti doručování správního rozhodnutí toliko stěžovateli a ne jeho zástupci je zmatečná, neboť vůbec nesměřuje k podstatě důvodů, pro něž krajský soud žalobu odmítl. Ve vztahu k toliko formálně uplatněné námitce nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí žaloby ve smyslu § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. pak zdejší soud odkazuje na svou konstantní judikaturu týkající se doplňování absentujících žalobních bodů. Příkladem lze poukázat na rozsudek ze dne 27. 2. 2004, č. j. 4 Azs 3/2004 - 48, (dostupný na www.nssoud.cz), v němž je konstatováno: *V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu musí žaloba obsahovat nejen obecné náležitosti podání stanovené v § 37 odst. 2 a 3 s. ř. s., ale zejména základní náležitosti žaloby vymezené v § 71 odst. 1 písm. a) až f) s. ř. s. Neobsahuje-li žaloba žádný žalobní bod, lze jej doplnit jedině ve lhůtě pro podání žaloby (§ 71 odst. 2 s. ř. s.).*

Nejvyšší správní soud proto neshledal žádný z výše vymezených důvodů pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byl návrh odmítnut.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. února 2008

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu